

Μαρία Τσάκωνα και Χαράλαμπος Ταϊγανίδης μιλούν στη «MetroSport» για τον δικό τους -γεμάτο μεγαλείο ψυχής- αγώνα αλλά και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν

Ενωμένοι για όσα μετάλλια περισσότερα!

Η νέα και ο «παλιός» με όνειρα στο Μεξικό

Η νέα είναι ωραία και... φιλόδοξη, ο παλιός είναι... αλλιώς και ώριμος. Η Μαρία Τσάκωνα και ο Χαράλαμπος Ταϊγανίδης, δύο αθλητές της ελληνικής παραολυμπιακής ομάδας, που ετοιμάζεται να εκπροσωπήσει τη χώρα μας στο Παγκόσμιο πρωτάθλημα κολύμβησης στο Μεξικό, μιλούν στη MetroSport, «φωτίζοντας» κάθε πλευρά του εαυτού τους, αλλά και του πολυδιάστατου αγώνα που δίνουν για να τιμούν τα ελληνικά χρώματα.

Δύο παιδιά με διαφορετικούς χαρακτήρες, αλλά με «κοινό τόπο» την ψυχική δύναμη και την πίστη που απαιτούνται ώστε να φτάσουν να ξεπερνούν τον ίδιο τους τον εαυτό.

Δύο ξεχωριστές ιστορίες, φτιαγμένες από μεγαλείο ψυχής. Ο Χαράλαμπος Ταϊγανίδης ξεκίνησε την κολύμβηση από... φόβο για το νερό. Το πρόβλημα στο ένα μάτι του ξεκίνησε από νεαρή ηλικία και ένας γιατρός του είπε ότι θα έπρεπε να κλείσει το δυνατό ώστε να... δυναμώσει το άλλο. Το αποτέλεσμα, αντίθετο. Από τότε έχει

Συνέντευξη
ΧΑΡΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ατροφία και στα δύο του μάτια, αλλά αυτό δεν τον εμπόδισε να συνεχίσει το κολύμπι και να γίνει ο... Έλληνας Φελις με 10 ολυμπιακά μετάλλια, 23 παγκόσμια ρεκόρ και πολλές ακόμη διακρίσεις. Σημαιοφόρος στους Ολυμπιακούς του 2008 και τελευταίος ίσως στόχος οι Ολυμπιακοί του 2020 στο Τόκιο. Η Μαρία, αντίθετα, βρίσκεται ακόμη στην αφετηρία. Πολλά μετάλλια ήδη στις κατηγορίες της, πρώτη φορά σε Παγκόσμιο. Από 2,5 ετών στο νερό για θεραπευτικούς λόγους, αφού λίγο μετά τη γέννα γλίτωσε από τα χέρια του γιατρού και πέφτοντας κάτω έσπασε την σπονδυλική της στήλη. Ακολούθησαν επεμβάσεις, αλλά η βλάβη ήταν μη αναστρέψιμη. Αυτό δεν την εμποδίζει από το να είναι αισιόδοξη, γεμάτη ζωή και το χαμόγελό της να ακτινοβολεί. Και βέβαια μέσα από την αστείρευτη δύναμη, να φέρνει φοβερές επιτυχίες για την Ελλάδα!

«Πρέπει να το ονειρευτείς πρώτα»

Οι δύο αθλητές αναχωρούν στο τέλος του μήνα για τη χώρα της Κεντρικής Αμερικής με ξεκάθαρους στόχους. «Αυτό που μετράει είναι να το ονειρευτείς πρώτα. Είναι σαν μια αλυσίδα: Απόλαυση, στόχος, άγχος, σκέψη της επιτυχίας, της αποτυχίας. Το καθένα σε επηρεάζει, το θέμα είναι πόσο θα το επιτρέψεις εσύ», λέει ο Χαράλαμπος, με τη Μαρία να προσθέτει: «Προσωπικά μόνο τη χώρα μου έχω στο μυαλό μου. Αισθάνομαι πως εκπροσωπώ όλους τους Έλληνες».

► «Παρακάλεμα για βαθιές»

Λογικό είναι η συζήτηση να έρθει στις συνθήκες που αντιμετωπίζουν κα-

θημερινά οι δύο αθλητές, αλλά και οι υπόλοιποι συναθλητές τους. Ο Χαράλαμπος μας λέει: «Δεν υπάρχουν βάσεις. Δεν υπάρχουν εγκαταστάσεις, χορηγοί, οργάνωση. Είμαστε στο 2017 και παρακαλάμε για βαθιές. Λειτουργεί και πάλι το Ποσειδώνιο. Ωραία. Εκεί που ήμασταν δηλαδή. Ένα Ποσειδώνιο και ένα Εθνικό, που είναι ανοιχτό. Εκεί είμαστε ακόμη, να μην έχουμε κολυμβητήρια. Μιλάμε για χιλιάδες παιδιά. Έτυχε να πάω σε κολυμβητήριο της Θεσσαλονίκης για προπόνηση και δε με άφησαν να κολυμπήσω. Σαν να μην με ήξεραν. Όλοι με βρήκαν εκεί. Δεν υπάρχει σεβασμός. Κράτησα τη σημαία

Τσάκωνα και Ταϊγανίδης μιλούν στον Χάρη Δημαρά

στους Ολυμπιακούς του 2008 και αισθάνθηκα σαν... Παπαφλέσσας. Εχω προσφέρει. Δεν ξέρω τι κουτσομπολεύουν. Το κουτσομπολιό κάνει κάποιους ανθρώπους πλήρως απασχολημένους». Η Μαρία επισημαίνει: «Υπάρχουν κι άλλες πεισ-νες, αλλά είναι 25άρες και

δε βοηθούν». Ο Ταϊγανίδης ολοκληρώνει με θυμό: «Για μένα οι αγκαλιές και οι φωτογραφίες έχουν τελειώσει. Το 2004 βοήθησαν κάποιοι άνθρωποι που ήταν γνώστες. Πλέον με όλα όσα συμβαίνουν, δε θα ξαναπάω σε εκδηλώσεις, όπως δεν πήγα μετά το Ρίο».

Με δικά της έξοδα!

Αυτό που προέκυψε από τη συνέντευξη, αν και η Μαρία χαρακτηρίζεται από παροιμιώδη σεμνότητα (α.σ. αυτοί που πρέπει πραγματικά να ντρέπονται είναι μάλλον... άλλοι), είναι ότι το μεγαλύτερο μέρος των εξόδων για να ταξιδέψει στους αγώνες το Μεξικό, το καλύπτει η ίδια και η οικογένειά της! Παρ' ότι έχει πιάσει προ πολλού το όριο του χρόνου, άρα και έχει εξασφαλίσει τη συμμετοχή της, τα έξοδα από την Πολιτεία καλύπτονται μόνο για τους πρώτους έξι αθλητές και στους υπόλοιπους απλά δίνεται ένα μικρό μέρος αυτών που αντιστοιχούν στην διαμονή. Αυτό σημαίνει ότι

είναι αναγκασμένη να πληρώσει από την τσέπη της για να εκπροσωπήσει την Ελλάδα! «Ετσι θα έρθει η ανάπτυξη; Ετσι βοηθάς μια πραγματικά ταλαντούχα αθλήτριά σου να εκπροσωπήσει χώρα σου; Είναι αυτό αντιμετώπιση μιας χώρας απέναντι στα παιδιά της που φέρνουν επιτυχίες;», σχολιάζει ο Χαράλαμπος Ταϊγανίδης. Για τον οποίο βέβαια μετά από τόσα χρόνια είναι πολύ πιο εύκολο να βρει τις χορηγίες που χρειάζεται. Για τη 18χρονη Μαρία, όμως;

► Επιχορηγήσεις από το 2013!

Και να ήταν μόνο αυτό;

Σύμφωνα με όσα ειπώθηκαν, η ελληνική Πολιτεία οφείλει στους Παραολυμπιονίκες επιχορηγήσεις από το 2013.

«Δεν ξέρω πόσα πραγματικά μας χρωστούν. Γιατί λόγω του μνημονίου μας λένε σας χρωστάμε 5, πάρτε 2 και είμαστε εντάξει. Τσάμπα αθλούμαστε.

Ζούμε σε ένα ψέμα. Κάποιοι άνθρωποι δεν τιμούν την υπογραφή τους. Μόνο αν έχεις τους μεγάλους χορηγούς από πίσω σου μπορείς να επιβιώσεις και οι υπόλοιποι παλεύουν με τα θηρία», προσθέτει ο Χαράλαμπος Ταϊγανίδης.

«Η αρχιτεκτονική και το τατουάζ»

Η Μαρία Τσάκωνα πέρασε φέτος στην Αρχιτεκτονική, όμως δεν κρύβει ότι έχει... έρωτα και με το τατουάζ. «Μου αρέσει το σχέδιο, πιάνει το χέρι μου. Θέλω όμως να ασχοληθώ με το τατουάζ και το σκέ-

φτομαι και σαν επάγγελμα. Πρέπει να βρω και χρόνο. Και αρχιτεκτονική και τατουάζ», λέει με γλυκύτητα, με έναν... υφέρποντα φόβο για το τι θα πει η οικογένειά της για την επιλογή του τατουάζ. Άλλωστε για να κάνει

η ίδια, πρέπει να μείνει εκτός πιασίνas για μερικές εβδομάδες. «Δεν μπορώ να σκεφτώ τον εαυτό μου μακριά από το νερό. Ξεσπάω. Σου φεύγουν όλα τα νεύρα. Δε σκέφτηκα ποτέ να τα παρατήσω».

Το χαμόγελο της Μαρίας «όλα τα λεφτά»...

Οι δύο αθλητές με τον φυσίατρό τους, Σωκράτη Σγουτζάκο

«Στο Ρίο τερμάτισα χωρίς... πόδια»

Ο Χαράλαμπος Ταϊγανίδης μας εξιστορεί για τους τελευταίους Ολυμπιακούς του Ρίο και την πρόσφατη περιπέτειά του: «Στα τελευταία 15 μέτρα του αγωνίσματος είχα πάθει παράλυση, ουσιαστικά δεν είχα... πόδια! Γι' αυτό δεν πήρα και μετάλλιο. Το πρόβλημα μεγάλωνε και το περασμένο καλοκαίρι έσπασαν πέντε κήλες στη μέση, με αποτέλεσμα να μην νιώθω το αριστερό πόδι μου. Δεν το πατούσα, δεν αισθανόμουν τίποτα. Ενας γιατρός μου είπε ότι δύ-

σκολα θα ξαναπερπατήσω κανονικά. Με τον φυσίατρό μου, Σωκράτη Σγουτζάκο και τον φυσικοθεραπευτή Αντώνη Ζουλέκου καταφέραμε όμως να το επαναφέρουμε και παράλληλα με τη βοήθεια βέβαια του προπονητή μου, Τάσου Χατζηγεωργίου, καταφέρνω να πάω στο Μεξικό». Εδώ Ταϊγανίδης και Τσάκωνα θέλησαν να δώσουν το δικό τους ευχαριστώ σε ανθρώπους και χορηγούς που τους στηρίζουν. Η Μαρία λέει: «Θέλω πολύ να ευχαριστήσω τους προπο-

νητές μου Βαγγέλη Γεωργιλιά, Γιάννη Μαχίλη, Γιάννη Καλαϊτζογλίδη, τον γιατρό μου Σωκράτη Σγουτζάκο, τον δήμαρχο Πανοράματος Ιγνάντιο Καϊτετζίδη και την εταιρία Ελπέντισσον». Ο Χαράλαμπος από την πλευρά του: «Τον Υποστράτηγο Φώτη Δομζαρίδη, τον Ταξίαρχο Δημητριάδη Νικόλαο, στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται το τμήμα εκπαίδευσης της Γ.Α.Δ.Θ., τον Νίκο Παπαγεωργίου, τις εταιρίες «Kinesiomed Center» και την «4 plus nutrition bigenic».